

دانشگاه تهران دانشکده دامپزشکی

شماره ۴۴۹

سال تحصیلی ۱۳۴۰-۳۹

پایان نامه
برای دریافت دکترای دامپزشکی از دانشگاه تهران

اندازه گیری پروتئین سرم گاوی
بوسیله الکترو فورز

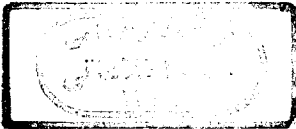
نگارش - محمد فتوره چی

متولد ۱۳۱۴ - اردبیل

هیئت داوران

- آقای دکتر محمد علی کاظمی استاد دانشکده دامپزشکی (استاد راهنما و رئیس ژوری)
- آقای دکتر مهدی برکشلی استاد دانشکده دامپزشکی (داور ژوری)
- آقای دکتر احمد عطائی استاد دانشکده دامپزشکی (داور ژوری)

چاپ اتحاد تلفن ۳۰۴۷۳۲

این آرزو از مدت‌ها پیش در دلم موج می‌زد که بتوانم جوایبگوی فداکاری‌ها، محبت‌ها و بزرگواری‌های کسانی بوده و وظیفه‌ام را نسبت به جامعه و جملگی افراد آن ادا نمایم:

- به سرزمینی که در آن با بعرضه وجود نهاده‌ام .

- پدرم که با همت و پشتکار خویش برای من سرمشق واقعی بود و از هیچ‌گونه فداکاری در راه پیشرفت من دریغ نورزید.

- مادرم که با قلب پر محبت خود بخاطر جسم و جانم کوشید و به تحقیق بخشیدن آرزوهایم کمک کرد .

- خواهران و برادر عزیزم که در اندوختن خاطرات تلخ و شیرین زندگی گذشته‌ام همه جا همگام و همنشین من بوده‌اند.

- معلمین و استادانم که چراغ علم و دانش را فرا راهم قرار داده روانم را از تشمشع دانش خویش تابناک و فروزان گردانیدند .

- دوستان مهربانم که من و احساسم را چون خودپاک نگه داشتند.

اینک با تقدیم این پایان نامه بر این همه بزرگواری و یابوری که از عزیزان و سروران خویش دیده‌ام سپاس می‌گزارم و امید آن دارم در آینده نیز بتوانم در خدمت به کشور و هموطنانم توفیق بیشتری پیدا نمایم .

فهرست

	مقدمه
۱	خون
	ترکیب شیمیائی خون - سرم خون - پلاسمای خون - وزن مخصوص پلاسما - فشار اسمزی پلاسما .
۶	پروتئیدها
	طبقه بندی . پروتئیدها . خواص الکتریکی کولوئیدی . پروتئینهای پلاسما . مبداء حیاتی پروتئیدهای پلاسما . خواص حیاتی پروتئینهای پلاسمای خون . اصول اندازه گیری تغییرات پروتئینهای خون .
۱۶	طرز کار بادستگاه الکتروفورز
	تاریخچه . الکتروفورز مرزی . الکتروفورز کاغذی اقسام الکترو-فورز کاغذی (الکترو فورز روی کاغذ افقی - الکتروفورز روی کاغذ عمودی) ساختمان اطاقک الکتروفورز . کاغذ الکتروفورز . طرز عمل . رنگ کردن . روغن زدن . رسم منحنی و تفسیر باند . اندازه گیری سطح منحنی . محلولهاییکه در الکتروفورز بکار میروند .
۲۹	وضع ساختمان پروتئین پلاسما در حالات مرضی
	اثر جراحی در تشکیل پلاسما - خلاصه
۳۸	مشاهدات
۴۱	نتیجه

مقدمه

بیوشمی سابقاً یکی از فصول کوچک علم شیمی را تشکیل میداد ترقیات روز افزون علوم در بسط و توسعه آن نیز مؤثر واقع شده و تحولات عظیمی در این رشته ایجاد گردید همانطوریکه امروزه بیوشمی علم نوینی را تشکیل میدهد و دارای استقلال تام می باشد و مباحث آن روز بروز در حال توسعه است و سایل اندازه گیری دقیق و دستگاههای گوناگون و متعددی مانند کروماتوگرافی، الکتروفورز، وان سلینگ و غیره فرصت مطالعات دقیق بیولوژی را فراهم نموده است.

با ملاحظه دستگاه الکتروفورز علاقمند شدم که سرم گاوهای ایرانی را مورد مطالعه قرار دهم و عناصر ترکیبی پروتئین گاورا تعیین کنیم و نسبت در صد آنها را بدست آورم لذا پس از مراجعه بجناب آقای دکتر کاظمی استاد ارجمندم ایشان موافقت فرمودند که در سرویس شیمی تحت نظر آقای دکتر سلیمی مشغول بررسی گردم و این مختصر نتیجه بررسی و مطالعاتم می باشد.

در خاتمه لازم میدانم از زحمات جناب آقای دکتر کاظمی استاد عالیقدرم و آقای دکتر سلیمی و آقای دکتر تسلیمی و آقای دکتر نهانی که در تدوین این پایان نامه یاریم فرموده اند و همچنین آقای دکتر مددی که در تهیه خون از کشتار گاه بینهایت کمک کرده اند تشکر نمایم.

اردیبهشت ۴۱

محمد فتوره چی

خون

خون مایع متحرکی است که در آن عناصر تشریحی موسوم به گویچه‌ها شناورند و میتوانیم آنرا در زمرهٔ بافتهای بدن بشمار آوریم. پلاسما بمنابۀ مایع بین یاخته‌ای این بافت است و وزن خون $\frac{1}{11}$ الی $\frac{1}{13}$ وزن کلی بدن می‌باشد و در انسان بالغی که ۶۵-۷۰ کیلوگرم وزن دارد در حدود ۵ کیلوگرم موجود است مقدار خون هنگام جذب مواد غذایی زیاد میشود برخلاف بعضی عوامل مانند پرهیز غذایی، عرق کردن فراوان مقدار آنرا کم می‌کنند. قلب و ریه‌ها و مغز و دیگر احشاء بدن قسمت اعظم خون را در خود گرفته‌اند و بطور کلی اندامهاییکه در حال فعالیت هستند بیشتر از اندامهاییکه در حال استراحت می‌باشند خون دارند.

مواد شیمیائی موجود در خون متعدد و متفاوتند و بی‌شک ترکیبات شیمیائی دیگری در آن وجود دارد که تا کنون شناخته نشده‌اند و در نتیجه وجود این ترکیبات مختلف و متعدد شیمیائی اعمال فیزیولوژیک همه جانبه و متعددی بوسیله خون انجام میگردد که مهمترین آنها عبارتند از:

- ۱- انتقال کسیرن از ریه‌ها به بافتها .
- ۲- انتقال انیدرید کربنیک از بافتها به ریه‌ها.
- ۳- انتقال مواد غذایی جذب شده از دستگاه گوارش بدرون بدن.
- ۴- انتقال مواد زائد بافتها به اندامهای ترشحی.
- ۵- انتقال کاتالیزرهای حیاتی.

- ۶- دستگاه تامپون خون بكمك ريهها و كلييه ها تعادل اسیدی - قلیائی بدن را حفظ می کند.
- ۷- خون بكمك كلييهها و بافت پوستی تعادل اسمزی مایعات بدن را ثابت نگاه میدارد.
- ۸- تنظیم حرارت بدن.
- ۹- به سبب خاصیت انعقاد از خونریزی جلو گیری میکند.
- ۱۰- گویچه های سفید خون نیروی دفاعی بدن را در برابر میکروبها تشکیل میدهند .

۱۱- پروتئینها والکترولیت های خون عمل تقسیم آب را در بافتها تنظیم می کنند بدین ترتیب که کاهش مقدار پروتئین خون سبب کم شدن فشار اسمزی خون شده و بهمین جهت آب از جداره عروق در بافت بین سلولی وارد میشود و این عمل سبب خیز Oedeme میگردد از طرف دیگر کم شدن حجم خون باعث خروج آب از داخل عروق در روی غده فوق کلیوی اثر کرده باعث ترشح آلدوسترون Aldosterone میگردد که این خود باعث Retension آب و سدیم در بدن شده نتیجه آن نیز بروز Oedeme میباشد.

۱۲- بعضی از مواد شیمیائی خون مانند آگلوتینین Agglutinines و پادتنها Antibody و پادزهرها Antitoxine و رسوب دهنده ها Precipitines پدیده های زینهاری و مقاومت بدن را در برابر عوامل بیماری زای میکروبی و سمی ایجاد می کنند.

ترکیب شیمیائی خون: يك لیتر خون انسان از ۵۵۰ گرم پلاسما و ۴۵۰ گرم گویچه سفید و قرمز تشکیل شده است.

۱- آب	۳۰۰ گرم	} پلاسما
۲- پروتئینها	۷۰ گرم	
۳- مواد آلی	۶ گرم	
۴- مواد معدنی	۴ گرم	
<hr/>		۵۵۰ گرم
۱- آب	۳۰۰ گرم	} گویچه ها
۲- هموگلوبین	۱۳۰ گرم	
۳- مواد آلی	۱۶۵ گرم	
۴- مواد معدنی	۳۵ گرم	
<hr/>		۴۵۰ گرم

بنابراین يك لیتر خون ۲۰۰ گرم مواد جامد و ۸۰۰ گرم آب دارد

خون پس از خروج از بدن منعقد میشود و بصورت لخته درمیآید و مایع زردی از آن جدا میشود که آنرا سرم گویند.

سرم خون: سرم عبارت از پلاسمائی است که در آن بجای فیبرینوژن مقدار کمی فیبرینو کلو بولین وجود دارد و رنگ آن زرد ولی در حالت همولیز رنگ آن قرمز میشود سرم مایع شفاف است که رنگش پس از مصرف غذای پر چربی کمی کدر میشود برای جدا کردن سرم از خون چندین راه وجود دارد.

۱- اگر خون بحال خود و بیحرکت در حرارت ۱۵-۲۰ درجه بماند پس از ۲۴ ساعت میتوان سرم آنرا گرفت.

۲- با استفاده از دستگاه کریز از مرکز **Centrifuge** میتوان آنرا در مدت کمی جدا کرد.

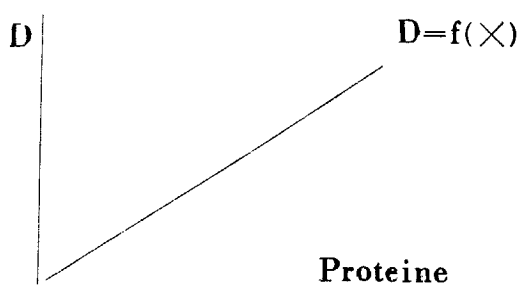
بطور کلی از یک لیتر خون میتوان در حدود ۴۰۰ سانتی متر مکعب سرم جدا کرد و وزن مخصوص سرم ۱۰۲۸ و PH در حدود ۷٫۵ است (بیشتر از پلاسما) زیرا مقداری از اسید کربنیک آن متصاعد گشته در نتیجه بصورت قلیا درآمده است چون سرم خون اختلاف جزئی با پلاسما دارد که آنهم در وجود یا عدم مواد سفیده ای میباشد و از طرفی تهیه و بدست آوردن پلاسماي خالص چندان آسان نیست لذا در تمام موارد بجای پلاسما سرم خون را گرفته مورد استفاده قرار میدهند سرم هر حیوان برای خود یا حیوانات دیگر سمیت دارد و این خاصیت احتمالا ناشی از وجود موادی است که هنگام تشکیل لخته از گویچه های سفید بدون سرم ترشح میشود و تمام خواص مصنوعیت از امراض عفونی بدن در سرم خون آن می باشد و در درمان شناسی برای درمان بسیاری از بیماریها سرم خون حیوان ایمن شده برضد آن بیماری را بکار میبرند.

پلاسماي خون: پلاسما مایعی لزج، شفاف و زرد کهربائی مایل به سبز می باشد وزن مخصوص آن ۱۰۲۷ و واکنش آن کمی قلیائی است PH آن برابر ۷٫۳۵ می باشد در یک لیتر پلاسما ۹۰-۹۲ گرم آب و ۶۰-۸۰ گرم پروتئین و ۸٫۵ گرم مواد آلی و ۸ گرم ترکیبات معدنی وجود دارد و بدین ترتیب ۸۰-۹۰ گرم مواد جامد در پلاسما است.

وزن مخصوص پلاسما: روش کلاسیک برای اندازه گیری و تعیین

مقدار پروتئین استفاده از روش کجلدال می باشد و چون پروتئین پلاسما در حدود ۱۶ درصد ازت دارد روی این اصل مقدار بدست آمده را در ۲۵ ضرب می کنند البته این روش نتیجه را بکنندی تعیین می کند و باین دلیل در کارهای کلینیکی از روشهای سریعتر استفاده می کنند.

برای اندازه گیری و تعیین وزن مخصوص پلاسما در سال ۱۹۳۰ Moore و Van Slyke اقدام کردند و نتیجه گرفتند که وزن مخصوص پلاسما نسبت به پروتئین موجوده رابطه خطی یعنی $D=f(x)$ می باشد که در آن X از درجه اول و بصورت خط نشان داده میشود :

برای کارهای کلینیکی از روشهای تازه تر میتوان استفاده کرد باین ترتیب که یک سری از محلول سولفات مس ($So_4 Cu$) تهیه می کنیم که اختلاف وزن مخصوص آنها $\frac{1}{1000}$ باشد و قطره کوچکی (بدون اندازه گیری) در حدود یک سانتیمتر بالاتر از محلول قرار میدهم پس از ۱۵-۲۰ ثانیه پروتئینهای پلاسما با مس ترکیب شده پروتئینات مس تولید می کنند که با این روش میتوان وزن مخصوص را تا $\frac{1}{4}$ تقریب از محلول سولفات مس تعیین کرد. اگر غلظت پروتئین در ۱۰۰ میلی لیتر را به P نشان دهیم وزن مخصوص طبق رابطه زیر حساب میشود :

$$P=373 (G - 1.007)$$

برای بدست آوردن وزن مخصوص تمام خون میتوان از محلول سولفات مس غلیظ استفاده کرد .
از مقایسه منحنیهای وزن مخصوص و خون میتوان مقدار تقریبی

هماتوکریت و غلظت هموگلوبین را بدست آورد وزن مخصوص بدست آمده روی بیست نفر برای پلاسما ۲۶۹.۱ و برای خون ۵۹۵.۱ می باشد و مقدار متوسط هماتوکریت ۴۶.۹ درصد در حالیکه حجم کسیرن خون ۲۱.۶ درصد بوده است بدست آمده و این اعداد با وجود ۲.۴۷ گرم پروتئین در ۱۰۰ میلی لیتر پلاسما مطابقت دارد و ۱۵.۹ گرم هموگلوبین در ۱۰۰ میلی لیتر خون و بطور کلی مقدار متوسط وزن مخصوص خون اشخاص ۱.۹۶۴ بدست آمده است. وزن مخصوص خون و پلاسما را بعنوان شاهد نگهداشته و درمعالجه بیماران شوک و بیمارانی که حجم خون آنها در اثر اعمال جراحی یا خونریزی یا بعلل دیگر کم شده است مورد استفاده قرار میدهند.

فشار اسمزی پلاسما: فشار اسمزی پلاسما جزء کوچکی از فشار اسمزی

خون میباشد ابتدا در سال ۱۸۹۵ وسیله فیزیولوژیست انگلیسی Starling چگونگی تبادل بین بافت و خون بررسی شده است و این دانشمند فشار اسمزی کولوئیدی را با قرار دادن سرم در یک کفه اسمومتر Osmometer و در کفه دیگر یک پرده تراوا آلوده به نمک یک درصد که از این پرده تراوا آب نمک عبور کرده ولی پروتئین نمیتواند عبور کند انجام داد با این آزمایش Starling مشاهده کرد که فشار در کفه ایکه سرم قرار داشت به ۳۰-۴۰ میلیمتر جیوه رسیده که نزدیک بمقدار طبیعی می باشد اخیراً اعداد بدست آمده بین ۲۲-۳۰ بوده و ۲۵ میلیمتر جیوه بعنوان نمونه مورد قبول است.

بیشتر پروتئین خون در هموگلوبین است که ۳۲ درصد وزن آنرا تشکیل میدهد استروما Stroma نیز که عناصر مشکله گلبولهای قرمز است حاوی مقداری پروتئین می باشد ضمناً پروتئین پلاسما کمتر از سلولها است پلاسما در حدود ۷ گرم در لیتر پروتئین دارد و از این مقدار ۲-۴ گرم فقط فیبرینوژن می باشد آلبومین و گلوبولین لازم نسبت به مقدار سولفات آمونیم یا سایر نمکها که برای رسوب آنها لازم است با هم متناسب بوده و بصورت $\frac{A}{C}$ نشان داده میشوند که بعلل متعدد از جمله سند روم کم شدن نمک بدن برابر با $\frac{1}{4}$ است و اگر این اندازه گیری با الکتروفورز باشد به نسبت $\frac{1}{4}$ می باشد.

توضیح: قبل از اینکه پروتئینهای پلاسما را بیان کنم لازم میدانم خواص پروتیدها و اصول طبقه بندی آنها را شرح دهم.

پروتیدها PROTIDES

پروتیدها که سابق بر این آنها را مواد بیاض البیضی یا سفیده مانند می نامیدند اساسی ترین ماده شیمیائی موجودات زنده میباشند و بدون استثناء در همه بافت های گیاهی و حیوانی وجود دارند. علاوه بر کربن، اکسیژن، ازت، هیدروژن در ساختمان پروتیدها گوگرد، فسفر، آهن، ارسنیک، فلوئور، ید و مس نیز دیده میشود.

وزن ذره ای پروتیدها اغلب از سایر ترکیبات آلی حیاتی بی اندازه بیشتر می باشد از هیدرولیز این دسته از مواد آلی ذرات اسیدهای آمینه و عناصر دیگر بدست می آید و معمولاً تحت عنوان پروتیدها، ترکیبات زیر مورد بررسی قرار میگیرند.

- ۱- اسیدهای آمینه
 - ۲- پپتیدها
 - ۳- پروتئیدها
- و طبقه بندی کلی آنها بصورت جدول عرضه میشود.

۱- اسیدهای آمینه - که ذرات اولیه ساختمان پروتئیدها می باشند .
 ۲- پپتیدها Peptides - که از ترکیب دو یا چند اسید آمینه با از دست دادن ملکول آب بدست می آیند .

<p>Albumines Globulines Protamines Histones Scleroproteides</p>	<p>۱- هلوپروتئیدها ۲- کلوبولینها ۳- پروتامینها ۴- هیستونها ۵- اسکلروپروتئیدها ۶- پروتئیدهای نباتی</p>	<p>Holoproteides از هیدرولیز آنها فقط اسید آمینه و مقدار جزئی آمونیاک بدست می آید</p>	<p>۱- پروتئیدهای منفر که از اثر ناقص عوامل هیدرولیز کننده بر پروتئید بدست می آیند .</p>
<p>۱- کروموپروتئیدها پروستتیک آنها یک عنصر فلزی است. ۲- نوکلئوپروتئیدها پروستتیک آنها اسید نوکلئیک است. ۳- فسفوپروتئیدها پروستتیک آنها اسید فسفریک است. ۴- گلوکوپروتئیدها پروستتیک آنها ترکیبات گلوکوسیدی است. ۵- لیپوپروتئیدها پروستتیک آنها اسیدهای چرب می باشد.</p>	<p>۲- هتروپروتئیدها که در اثر هیدرولیز اسیدهای آمینه و یک ریشه پروستتیک ایجاد می نمایند و از روی آن طبقه بندی می شوند.</p>	<p>Heteroproteides</p>	<p>۲- پروتئیدها ۳- پروتئیدها ۴- پروتئیدها ۵- پروتئیدها ۶- پروتئیدها</p>
<p>۱- متاپروتئینها ۲- آلوموزها پپتونها</p>	<p>۱- اسید آلومینها ۲- الکل آلومینها</p>	<p>Metaproteines</p>	<p>۳- پروتئیدهای منفر که از اثر ناقص عوامل هیدرولیز کننده بر پروتئید بدست می آیند .</p>
<p>Albumoses Peptones</p>	<p>۱- آلوموزها ۲- پپتونها</p>	<p>Proteoses</p>	<p>۳- پروتئیدهای منفر که از اثر ناقص عوامل هیدرولیز کننده بر پروتئید بدست می آیند .</p>

پروتئیدها
 Protides

پروتئیدها Proteides : ذرات بزرگی پروتئیدی ، ساختمان حیاتی موجودات زنده ، پروتوپلاسم و هسته یاخته‌ها را تشکیل می‌دهند و دارای يك سلسله خواص معین ناشی از بزرگی ملکولهای خود هستند که بخواص چسب مانند یا کولوئید موسومند و اکنون فقط بشرح خواص الکتریکی آنها می‌پردازیم.

خواص الکتریکی کولوئیدها: دستگاه ناممکن میسلها ودانه‌ها دارای بار الکتریکی هستند که همیشه يك نوع مثبت یا منفی میباشد بهمین دلیل میسلها ودانه‌ها یکدیگر را دفع می‌کنند و محلول کولوئیدی بحالت پایدار باقی می‌ماند هر عامل فیزیکی یا شیمیایی که بار الکتریکی ذرات کولوئید را از بین ببرد بعلمت چسبندگی آنها بیکدیگر حالتی پیش می‌آید که آنرا فلوکولاسیون (Floculation) نامند که سرانجام رسوب می‌کند و بنام **Precipitation** معروف است .

بار الکتریکی میسلها از جذب سطحی یونهای H (مثبت) و OH (منفی) که همیشه به مقدار کم در آب وجود دارد بدست می‌آید و چون همیشه یک نوع یون جذب میشود اگر از محلول جریان برق عبور کند میسلها بر حسب بار الکتریکی بطرف قطب مثبت یا منفی میروند و این عمل را کاتافورز **Cataphoresis** گویند. میسلها خاصیت دفع آب دارند (Hydrophobe) و برهنه می‌باشند بهمین سبب اضافه کردن مقدار خیلی کم نمک یا یونهای فلزی باعث از بین رفتن بار الکتریکی آنها میگردد و میسلها بیکدیگر می‌چسبند و سرانجام رسوب میکنند و چون بار الکتریکی خود را از دست داده‌اند نمیتوان از ماده راسبه مجدداً محلول کولوئید ساخت .

بار الکتریکی دانه‌ها از جذب سطحی یونهای موجود در آب بدست نمی‌آید بلکه از یونیزه شدن ملکولهای بزرگ و درشت حاصل میگردد و چون هر يك از ذرات پروتئیدی از ترکیب چندین اسید آمینه بوجود آمده اند دارای تعداد زیادی عوامل COOH و NH_2 می‌باشند بر حسب PH محیط H (مثبت) و OH (منفی) ایجاد می‌کند و هر اندازه اختلاف نقطه ایزوالکتریک آنها با PH محیط بیشتر باشد عمل یونیزه شدن شدیدتر انجام میگردد و بهمین دلیل

گوچکترین تغییر PH محیط بدن در یونیزه شدن پروتئیدها اثر می‌کند و اختلاف شدید ایجاد می‌نماید.

دانه‌ها برخلاف میسلها خاصیت جذب آب دارند (Hydrophile) و اطراف بارهای الکتریکی آنها را غشاء نازک آب محافظت می‌نماید و بهمین دلیل باسانی رسوب نمی‌کنند و برای ایجاد چسبندگی و رسوب آنها باید به محلول مقدار زیادی نمک افزود (محلول اشباع شده سولفات آمونیم یا منیزیم) این عمل را رارلاگاز **Relargage** و با **Salting - out** گویند دانه‌ها پس از رسوب بوسیله عمل فوق می‌توانند مجدداً محلول کولوئید ایجاد کنند زیرا غشاء محافظ آب و بار الکتریکی خود را از دست نداده‌اند و ماهیت آنها تغییر نکرده است.

بعضی عوامل فیزیکی یا شیمیایی مواد پروتئیدی را پس از تغییر ماهیت رسوب می‌دهند مثلاً الکل یا حرارت سبب از بین رفتن غشاء محافظ آب و بار الکتریکی دانه‌ها میشوند چسبندگی و رسوب دانه‌ها را در این حالت انعقاد **Coagulation** گویند انعقاد سبب تغییر ماهیت دانه‌ها می‌گردد و نمیتوان آنها را مجدداً بحالت کولوئید درآورد. عبور جریان الکتریسته از محیط کولوئید سبب انتقال دانه‌ها بقطب مثبت یا منفی می‌گردد و کاتافورز در مورد دانه‌ها الکتروفورز گفته میشود.

پروتئین‌های پلاسما: این دسته از مواد عالی پلاسما احتمالاً در درون بدن بشکل مجموعه واحد و یکنواختی هستند و تقسیم‌بندی آنها قبلاً بیان گردید مقدار پروتئین‌های پلاسما و نسبتشان بیکدیگر بر حسب روشهای مختلف اندازه‌گیری متغیر بوده و جدول (۱) مقدار پروتئینهای پلاسمای خون را که با دو روش متفاوت شیمیایی و فیزیکی (الکتروفورز) اندازه‌گیری شده‌اند نشان می‌دهد. علاوه بر آلبومین‌ها گلوبولینها و فیبرینوژن که قسمت اعظم پروتئینهای پلاسمای خون را تشکیل می‌دهد ترکیبات پروتئیدی دیگری مانند گلیکوپروتئیدها (در حدود یک گرم در لیتر پلاسما) لیپوپروتئیدها. سروموکوئیدها ارمونها و آنزیمهای پروتئیدی نیز در پلاسما مشاهده میشود پروتئین پلاسما بر حسب یابعلت داشتن فشار اسمزی کلوئیدی رل مهمی در تنظیم و توزیع آب بدن دارد که این فشار بیشتر مربوط به وجود آلبومین است و فیبرینوژن بتنهائی

مقادیر پروتئین های پلاسماي خون بر حسب اندازه گیری شیمیائی			مقادیر پروتئین های پلاسماي خون بر حسب الکتروگرام		
مقدار بر حسب گرم در صد سا تیتر مکعب پلاسما	نسبت	مواد	مقدار بر حسب گرم در صد سا تیتر مکعب پلاسما	نسبت	مواد
۸-۶		پروتئین تام	۶۷۲-۶۰۳		پروتئین تام
۵-۴۳	۶۷	سرم آلبومین	۴۰۴-۳۳۲	۵۵	سرم آلبومین
۰۸-۰۲	۷	پودوگلوبولین ۲	۰۳۲-۰۳۱	۵	آلفایک
۱۹-۰۸	۱۹	۱ e e	۰۵۲-۰۴۸	۹	e دو
۰۴-۰۱	۴	او گلوبولین	۰۸۱-۰۷۸	۱۳	بتا
۰۲۵-۰۱۷	۳	فیبرینوژن	۰۷۴-۰۶۶	۱۱	گاما
۳۳۵-۱۹۷	۳۳	گلوبولین تام	۰۴۳-۰۳۴	۷	فیبرینوژن
			۲۸۲-۲۵۷	۴۵	گلوبولین تام

گلوبولین

سایر پروتئینها و بمقدار کم در انعقاد خون مسئولیت دارند پادتنها یا عوامل زینباری از اجتماع پروتئینها حاصل شده و مدافع بدن می باشند اصول تقسیم بندی مواد پروتئینی پلاسما بر این پایه است که در اثر اضافه کردن يك نمك مانند CINA بحجم مساوی به پلاسماي اکسالاته فیبرینوژن را میتوان جدا کرد یا اینکه پلاسما را با $\frac{1}{4}$ حجم آن سولفات آمونیم $(NH_4)_2SO_4$ اشباع شده تر کیب کنیم و گلوبولینها را میتوان با اضافه کردن سولفات آمونیم بحجم مساوی از خون جدا کرد و اگر آنرا بمقدار زیاد اضافه کنیم آلبومین Albumine رسوب می کند البته این اعمال کاملا دقیق نیست و بوسیله حرارت و تغییر PH و سایر شرایط قابل برگشت می باشد هر چند گلوبولینهای Globulines سرم در آب غیر محلولند ولی در نمك محلول می باشند و اگر در اثر دیالیز نمك را از بین ببریم مقدار معینی از گلوبولینها رسوب نمی کند و این گلوبولینهای محلول را گلوبولینهای کاذب Pseudoglobuline

گویند ولی عده‌ای از گلوبولینها در اثر اسیدیته کردن سرم با بی‌اکسید کربن (CO_2) رسوب می‌کنند که آنها را او گلوبولین Euglobuline گویند و سایر اجزاء پروتئینی پلاسما را نیز میتوان با تنظیم PH محلول دیالیز شده در نقطه ایزوالکتریک رسوب داد زیرا نقطه ایزوالکتریک گلوبولینهای سرم خون از ۵الی ۸٫۴ متغیر است ($\text{PH} = 5 - 8.4$).

آلبومینهای سرم که سابقاً در اثر غلیظ کردن نمکهای رقیق آنها را متبلور میکردند امروزه با استفاده از آب اتانول که شامل رسوبهای کم غلظت می‌باشد آنها انجام میدهند و نقطه ایزوالکتریک آلبومین سرم انسانی بیشتر از $\text{PH} = 5$ نیست .

اطلاعات مفید درباره پروتئین های پلاسما با استفاده از الکتروفورز بدست می‌آید .

سابقاً عقیده داشتند که پروتئینها در میدان الکتریکی تغییر مکان می‌کنند و این فرضیه بوسیله تیسلیوس در اثر اختراع الکتروفورز صورت عمل بخود گرفت و این دستگاه برای تعیین اندازه گیری کمی مخلوط پروتئینها بکار میرود و اصول آن مربوط بانتهال جریان الکتریسته بوسیله پروتئین هاست باشد و در PH مناسب این عمل بهتر صورت میگیرد ضمناً میتوان با استفاده از آزمایشات دیگر مقدار آنها را تعیین کرد و باین طریق معلوم شده است که از اجزاء پروتئینهای پلاسما بیشتر از همه آلبومین حرکت می‌کند و بعد از آن بترتیب آلفایک، آلفادو، بتا، گاما گلوبولین و فیبری نوژن است. بطور کلی حرکت اجزاء پروتئین نسبت معکوس با جرم ملکولی آنها دارد یعنی هر قدر جرم ملکولی کمتر باشد سرعت حرکت بیشتر خواهد بود. تجزیه الکتروفور تیک نشان میدهد که مقدار آلبومین پلاسما ی انسانی در حدود ۵۳ درصد کل پروتئین است و فیبری نوژن ۴ درصد آنها تشکیل میدهد. این روش که با استفاده از عبور جریان کم و حرارت جزئی و محلول تامپون الکلی است بهتر از روش و طرق دیگر برای تعیین اجزاء پروتئینی پلاسما میباشد الکتروفورز ممکن است کاغذی یا منطقه‌ای باشد که اولی عبارت از آغشته کردن کاغذ به تامپون و دومی (منطقه‌ای) عبارت از استفاده از یک قسمت فشرده از مواد نشاسته‌ای یا مواد شبیه آن مانند سلولز میباشد .

افزایش حلالهای آلی به پلاسما در مقدار ضریب (دی الکتریک) فاز